

ON JE S NAMA!

Utorak, 29.12.2020. u 12,19 sati razoran potres magnitude 6,2 prema Richteru s epicentrom 5 km jugozapadno od Petrinje

Knjiga Postanka, 9, 12-15

I reče Bog:

„A ovo znamen je Saveza

koji stavljam između sebe i vas

i svih živih bića što su s vama,

za naraštaje buduće:

Dugu svoju u oblak stavljam,

da zalogom bude Savezu

između mene i zemlje.

Kad oblak nad zemlju navučem

i duga se u oblaku pokaže

spomenut ću se Saveza svoga,

Saveza između mene i vas

i stvorenja svakog živoga“

Želim ovo zapisati kako darovano ne bi rastočila već zamorna borba s nesigurnosti, strahom i brigom za sutrašnji dan. Želim, ali mogu li moje zapisane riječi sačuvati otvor prema Nebu, prema miru i hrabrosti? Mogu li u krhkost riječi sabiti snagu milosnog trenutka i pri tom mu ništa ne oduzeti? Voljela bih da mogu.

Ovako stojim u ovoj izazovnoj svakodnevici s uhom i srcem na bilu majčice zemlje i patnji ljudi pogođenih potresom i želim samo riječima sačuvati što mi je bilo dano upiti radosna srca to kišno jutro prije razornog potresa kada sam vozeći se na posao ugledala dugu. Kratak isječak svakodnevnice zagrljen dugom u svečano ruho. Nadnaravni trenutak igre sunca i kišnih kapi. Nisam tada ni slutila da je cijeli svod zagrljen dugom, dvostrukom dugom. Bilo je to skriveno mom oku, ali srce je lovilo frekvenciju koja je nadjačavala radio. „On je s nama!“ ... „On je s nama!“ ... „On je s nama!“ radosno je ponavljalo moje srce s velikim pouzdanjem i mirom.

Nedugo potom, iza podneva, skutrena pod stolom, okružena napuklim zidovima moje radne sobe koje nisu stigli sanirati od prvog zagrebačkog potresa, živjela sam od tih jutrošnjih ulivenih riječi. „On je s nama!“ ... „On je s nama!“ ... „On je s nama!“ ponavljalo je moje srce s povjerenjem.

Ponavljala sam ih dok sam u brzini isključivala računalo, grabila stvari i istrčavala iz zgrade. Ponavljala sam ih dok sam se s kolegicom vozila doma kroz užurbane, kaotične ulice. Ponavljala sam ih dok mi je kolegica uz čekanje zelenog svjetla na semaforu pokazivala prve fotografije razorene Petrinje. Ponavljam ih i danas. Ponavljam ih kada me uznemire riječi nekih da Ti, Dobri Otac, hodaš sada i razaraš, kažnjavaš i plašiš svoj narod. U mene je duboko tog jutra urezano da je s nama Ljubav, Ljubav koja nas ljubi i koja nas tješi i koja će ponovno uzdići ovaj naš narod. I vidim Te kako rukom pod ruku hodaš s dobrim ljudima razorenim mjestima i zacjeljuješ. I znam bit će sve dobro!

M.F.

Izvor fotografije: HRT Radio Sljeme